

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 2101-ҳадис

2101/6736 – عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ ابْنَةِ وَابْنَةِ ابْنِ وَأُخْتٍ، فَقَالَ: لِابْنِ النِّصْفِ، وَلِلْأُخْتِ النِّصْفِ، وَاتَّ ابْنِ مَسْعُودٍ فَسَيِّئَابِعِي، فَسُئِلَ ابْنُ مَسْعُودٍ، وَأُخْبِرَ بِقَوْلِ أَبِي مُوسَى فَقَالَ: لَقَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ، أَقْضِي فِيهَا بِمَا قَضَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لِلْإِبْنَةِ النِّصْفُ، وَلِلْإِبْنَةِ ابْنِ السُّدُسِ تَكْمِلَةَ الثَّلَاثِينَ، وَمَا بَقِيَ فَلِلْأُخْتِ». فَأُخْبِرَ أَبُو مُوسَى بِقَوْلِ ابْنِ مَسْعُودٍ، فَقَالَ: لَا تَسْأَلُونِي مَا دَامَ هَذَا الْحَبْرُ فِيكُمْ.

2101.6736. Хузайл ибн Шурайҳбил шундай деди:

«Абу Мусодан қиз, ўғилнинг қизи ва сингил(нинг мероси) ҳақида сўрашди. Шунда у: «Қизига ярим, сингисига ярим. Ибн Масъудга борсанг ҳам менинг айтганимни айтади», деди. Сўнг Ибн Масъуддан сўраб, Абу Мусонинг гапи ҳақида ҳам айтишди. Шунда у: «Ундай бўлса, мен адашибман-да, ҳидоят топганлардан эмас эканман-да?! Мен бу масалада Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қилган ҳукмни қиламан: қизга ярим, ўғилнинг қизига эса учдан иккини тўлдириш учун олтидан бир. Қолгани сингилга», деди. Абу Мусога бориб, Ибн Масъуднинг гапини айтган эдик, «Модомики, орангизда шундай олим бор экан, мендан ҳеч нарса сўраманглар», деди».

Манба: hadis.islom.uz

